

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 29 januari 1999

Nr 33—45

INNEHÅLL

Nr	Sidan
33	Lag om ändring av 28 och 47 j § lagen om arbetsavtal 175
34	Lag om ändring av 16 § semesterlagen 177
35	Lag om ändring av 13 § lagen om studieledighet 178
36	Förordning om ändring av bilagan till förordningen om examina och lärarutbildning på det pedagogiska området 179
37	Förordning om ändring av förordningen om bekämpande av djursjukdomar på Europeiska gemenskapens inre marknad och vid export till tredje land 180
38	Statsrådets beslut om justering av marktbeloppen för de i 2 § 1 mom. lagen om apoteksavgift nämnda omsättningsgrupperna samt för apoteksavgiften vid omsättningens nedre gräns 181
39	Jord- och skogsbruksministeriets beslut om ändring av jord- och skogsbruksministeriets beslut om behandling av animaliskt avfall 182
40	Social- och hälsovårdsministeriets beslut om grunderna för ersättning för läkarutbildning och vetenskaplig forskning 1999 184
41	Social- och hälsovårdsministeriets beslut om ändring av social- och hälsovårdsministeriets beslut om kvalitetskrav på och kontrollundersökning av vattnet vid allmänna badstränder 186
42	Social- och hälsovårdsministeriets beslut om betalning av frontunderstöd till vissa utländska frivilliga frontmän 187
43	Trafikministeriets beslut om tillämpning av radiolagen och radioförordningen på innehav och användning av radiosändare på utländska fartyg eller luftfartyg som rör sig på finskt område .. 188
44	Skattestyrelsens beslut om ändring av Skattestyrelsens beslut om skattefria resekostnadsersättningar under 1998 189
45	Skattestyrelsens beslut om ändring av Skattestyrelsens beslut om skattefria resekostnadsersättningar under 1999 190

Nr 33

Lag

om ändring av 28 och 47 j § lagen om arbetsavtal

Given i Helsingfors den 22 januari 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 april 1970 om arbetsavtal (320/1970) 28 § 2 mom. och 47 j § 2 mom., av dessa lagrum 47 j § 2 mom. sådant det lyder i lag 595/1991, som följer:

28 §

Lön för sjukdomstid

Arbetstagarens rätt enligt 1 mom. får begränsas endast genom kollektivavtal. En arbetsgivare som enligt lagen om kollektivavtal (436/1946) är bunden av kollektivavtal får tillämpa en bestämmelse i kollektivavta-

let också på de arbetstagare som inte är bundna av kollektivavtalet, men i vilkas arbetsförhållanden bestämmelserna i kollektivavtalet annars skall iakttas. Också en arbetsgivare som enligt 17 § 1 och 2 mom. är skyldig att iakttä kollektivavtalet får tillämpa de nämnda kollektivavtalsbestämmelserna i de arbetsförhållanden där han skall iakttä ett allmänt bindande kollektivavtal, om inte tillämpningen av bestämmelsen förutsätter ett

RP 253/1998
ApUB 16/1998
RSv 244/1998

lokalt avtal. Har så överenskommits i ett arbetsavtal, får en sådan bestämmelse i kollektivavtalet efter att detta har upphört att gälla och tills ett nytt kollektivavtal träder i kraft, iakttas i de arbetsförhållanden i vilka bestämmelsen skulle få tillämpas om kollektivavtalet fortfarande vore i kraft.

47 j §

Stadgandenas tvingande natur

Arbetsgivarnas och arbetstagarnas riksfattande centralorganisationer har rätt att genom kollektivavtal komma överens om något annat än vad som bestäms i detta kapitel och i 37 § 3 mom. De arbetsgivar- och arbetstagarföreningar som har hela landet som verksamhetsområde har rätt att genom kollektivavtal, utom vad beträffar 47 f §, komma överens om något annat än vad som bestäms ovan i detta kapitel och i 37 §

Helsingfors den 22 januari 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

3 mom. Arbetsgivare som enligt lagen om kollektivavtal är bundna vid ett sådant kollektivavtal får tillämpa dylika avtalsbestämmelser även på de arbetstagare som inte är bundna av kollektivavtalet, men beträffande vilkas arbetsförhållanden bestämmelserna i kollektivavtalet i övrigt skall tillämpas. Också en arbetsgivare som enligt 17 § 1 och 2 mom. är skyldig att iaktta kollektivavtalet får tillämpa de nämnda kollektivavtalsbestämmelserna i de arbetsförhållanden där han skall iaktta ett allmänt bindande kollektivavtal, om inte tillämpningen av bestämmelsen förutsätter ett lokalt avtal. Har så överenskommits i ett arbetsavtal, får en sådan bestämmelse i kollektivavtalet, efter att detta har upphört att gälla och tills ett nytt kollektivavtal träder i kraft, iakttas i de arbetsförhållanden i vilka bestämmelserna skulle få tillämpas om kollektivavtalet fortfarande vore i kraft.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1999.

Arbetsminister *Liisa Jaakonsaari*

Nr 34

L a g**om ändring av 16 § semesterlagen**

Given i Helsingfors den 22 januari 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i semesterlagen av den 30 mars 1973 (272/1973) 16 § 2 mom., sådant det lyder i lag 530/1991, som följer:

16 §

Stadgandenas ovillkorlighet

Arbetsgivar- och arbetstagarföreningar som har hela landet som verksamhetsområde har likväl rätt att ingå avtal om att låta vintersemester ingå i en mellan parterna överenskommen förkortning av arbetstiden, om semesterperioden, om semesterns längd då den fastställs enligt andra meningen i 3 § 3 mom., om sparad ledighet, om uppdelning av semester samt om uträkning och utbetalning av semesterlön och semesterersättning även på något annat sätt än det som bestäms i denna lag. Sådana bestämmelser i kollektivavtal får en av avtalet enligt lagen om kollektivavtal (436/1946) bunden arbetsgivare tillämpa även på arbetstagare som inte är

bundna av kollektivavtalet, men i vilkas arbetsförhållanden dess bestämmelser i övrigt iakttas. Också en arbetsgivare som enligt 17 § 1 och 2 mom. lagen om arbetsavtal är skyldig att iakttas kollektivavtalet får tillämpa de nämnda kollektivavtalsbestämmelserna i de arbetsförhållanden där han skall iakttas ett allmänt bindande kollektivavtal, om inte tillämpningen av bestämmelsen förutsätter ett lokalt avtal. Har så överenskommit i ett arbetsavtal, får sådana bestämmelser i kollektivavtalet efter att detta har upphört att gälla och tills ett nytt kollektivavtal träder i kraft iakttas i de arbetsförhållanden i vilka bestämmelserna skulle få tillämpas om kollektivavtalet fortfarande vore i kraft.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1999.

Helsingfors den 22 januari 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Arbetsminister *Liisa Jaakonsaari*

Nr 35

L a g**om ändring av 13 § lagen om studieledighet**

Given i Helsingfors den 22 januari 1999

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 13 § lagen den 9 mars 1979 om studieledighet (273/1979), sådant detta lagrum
 lyder i lag 1178/1993, ett nytt 2 mom. som följer:

13 §

En arbetsgivare som enligt lagen om kollektivavtal (436/1946) är bunden av ett kollektivavtal får tillämpa de kollektivavtalsbestämmelser som utfärdats med stöd av 1 mom. också på de arbetstagare som inte är bundna av kollektivavtalet, men i vilkas arbetsförhållanden bestämmelserna i kollektivavtalet annars skall iakttas. Också en arbetsgivare som enligt 17 § 1 och 2 mom. lagen om arbetsavtal (320/1970) är skyldig att iakttä kollektivavtalet får tillämpa de näm-

da kollektivavtalsbestämmelserna i de arbetsförhållanden där han skall iakttä ett allmänt bindande kollektivavtal, om inte tillämpningen av bestämmelsen förutsätter ett lokalt avtal. Har så överenskommit i ett arbetsavtal, får sådana bestämmelser i kollektivavtalet efter att detta har upphört att gälla och tills ett nytt kollektivavtal träder i kraft iakttas i de arbetsförhållanden i vilka bestämmelserna skulle få tillämpas om kollektivavtalet fortfarande vore i kraft.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1999.

Helsingfors den 22 januari 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Arbetsminister *Liisa Jaakonsaari*

Nr 36

Förordning**om ändring av bilagan till förordningen om examina och lärarutbildning på det pedagogiska området**

Given i Helsingfors den 22 januari 1999

Sedan konsistoriet vid Helsingfors universitet avgett sitt utlåtande för universitets del på föredragning av undervisningsministern

ändras förteckningen över läroämnena i vilka de fördjupade studierna har ställningen av huvudämne inom den utbildning som leder till magisterexamen på det pedagogiska området vid olika universitet, som hör till bilagan till förordningen den 21 april 1995 om examina och lärarutbildning på det pedagogiska området (576/1995), sådan den lyder i förordning 276/1998, som följer:

Förteckning**över läroämnena i vilka de fördjupade studierna har ställningen av huvudämne inom den utbildning som leder till magisterexamen på det pedagogiska området vid olika universitet**

	HU	JoU	JU	LU	UU	TU	ÅU	ÅA
Pedagogik	x	x	x	x	x	x	x	x
Vuxenpedagogik, vuxenutbildning	x		x	x		x	x	
Specialpedagogik	x	x	x					x
Pedagogisk psykologi	x				x			
Pedagogisk sociologi		x						
Musikpedagogik					x			
Hushållsvetenskap	x	x						
Slöjdpedagogik, slöjdvetenskap, textilslöjd	x	x					x	x

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 1999.

När en studerande har slutfört sina studier i huslig ekonomi innan denna förordning

träder i kraft kan studierna antecknas i examensbetyget som studier i huslig ekonomi även efter det att förordningen har trätt i kraft.

Helsingfors den 22 januari 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Undervisningsminister *Olli-Pekka Heinonen*

Nr 37

Förordning

om ändring av förordningen om bekämpande av djursjukdomar på Europeiska gemenskapens inre marknad och vid export till tredje land

Given i Helsingfors den 22 januari 1999

På föredragning av jord- och skogsbruksministern
fogas till förordningen den 30 december 1996 om bekämpande av djursjukdomar på Europeiska gemenskapens inre marknad och vid export till tredje land (1338/1996) en ny 3 a § som följer:

3 a §

Vad som i denna förordning föreskrivs om Europeiska unionens medlemsstater tillämpas i den omfattning som förutsätts i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet även på Norge, Liechtenstein och Island.

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 1999.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 22 januari 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Nr 38

Statsrådets beslut

om justering av markbeloppen för de i 2 § 1 mom. lagen om apoteksavgift nämnda omsättningsgrupperna samt för apoteksavgiften vid omsättningens nedre gräns

Utfärdat i Helsingfors den 21 januari 1999

Statsrådet har vid föredragning från social- och hälsovårdsministeriet beslutat med stöd av 2 § 5 mom. lagen den 21 februari 1946 om apoteksavgift (148/1946), sådant det lyder i lag 59/1983:

1 §			Apoteks-	Apoteks-	Betalnings-
De i 2 § 1 mom. lagen om apoteksavgift nämnda markbeloppen för omsättningsgrupperna samt för apoteksavgiften vid omsättningens nedre gräns justeras med ett belopp, som motsvarar den procentuella förändringen i apotekens totala omsättning från år 1995 till år 1996, som följer:			omsättning	avgiften vid omsättningens nedre gräns mk	procenten för den omsättning som överskrider den nedre gränsen
Apotekens omsättning	Apoteksavgiften vid omsättningens nedre gräns mk	Betalningsprocenten för den omsättning som överskrider den nedre gränsen	5 652 000— 7 263 000	254 430	9,5
2 422 000— 2 824 000	—	6	7 263 000— 8 878 000	407 480	10
2 824 000— 3 631 000	24 120	7	8 878 000—10 493 000	568 980	10,25
3 631 000— 4 438 000	80 610	8	10 493 000—13 319 000	734 520	10,5
4 438 000— 5 652 000	145 170	9	13 319 000—17 353 000	1 031 250	10,75
			17 353 000—	1 464 910	11

2 §

Detta beslut träder i kraft den 1 februari 1999.

Detta beslut tillämpas första gången på den apoteksavgift som bestäms på basis av apoteksrelsens omsättning år 1998.

Helsingfors den 21 januari 1999

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Regeringssekreterare Harri Sintonen

Nr 39

Jord- och skogsbruksministeriets beslut**om ändring av jord- och skogsbruksministeriets beslut om behandling av animaliskt avfall**

Utfärdat i Helsingfors den 21 januari 1999

Jord- och skogsbruksministeriet har fogat en ny 12 a § och en ny bilaga 2 till sitt beslut av den 7 juli 1994 om behandling av animaliskt avfall (634/1994) som följer:

12 a §

Med avvikelse från vad som bestäms i 11 och 12 § är det tillåtet att använda i 4 § 1, 4 och 8 punkten avsett animaliskt högriskavfall som innehåller nötkreatur eller delar av dem för sådan utfodring av vilt som avses i 11 § 2 mom. 4 punkten endast om kommunalveterinären har gett sin tillåtelse att använda nötkreaturskadavret för detta ändamål. Användningen kan godkännas om den inte medför risk för människors och djurs hälsa.

Den som använder sådant animaliskt avfall som avses i 1 mom. skall till kommunalveterinären lämna motsvarande uppgifter som i de anmälningar som anges i 12 § 1—3

mom. som underlag för beslut om godkännande och för övervakning av användning enligt beslutet. Beslut om godkännande fattas av den kommunalveterinär som har behandlat nötkreaturet under de senaste sju dyggen före dess död eller har undersökt nötkreaturskadavret efter djurets död. Beslut om godkännande skall fattas skriftligen enligt mallen i bilaga 2.

Om ersättning till kommunalveterinären för godkännande och åtgärder i anslutning till det bestäms särskilt.

Detta beslut träder i kraft den 15 februari 1999.

Helsingfors den 21 januari 1999

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Veterinärinspektör Pekka Rantajärvi

BILAGA 2

BESLUT

GODKÄNNANDE AV ANVÄNDNING AV ANIMALISKT HÖGRISKAVFALL FÖR UTFODRING AV VILT

Utfärdat / 19.....

Sökandens (användaren av animaliskt avfall) namn och adress:

Nötkreaturets födelseidentifikation:

Nötkreaturets ägare (gäller levande djur):

Nötkreaturets hembesättning (anläggning):

Plats för användning av animaliskt avfall:

Bakgrund (*kryss i rutan*)

- Kommunalveterinären har behandlat djuret inom 7 dagar före dess död.
- Kommunalveterinären har inspekterat kadavret efter djurets död.

Beslut (*Det onödiga överstryks*):

Nötkreaturskadavret eller delar av det får/får inte användas för utfodring av vilt, dock inte vildsvin.

Motivering (*Det onödiga överstryks*):

Användning av nötkreaturskadavret eller delar av det för utfodring av vilt medför inte/kan medföra risk för människors eller djurs hälsa.

Rättsnormer

Förordning om djursjukdomar (601/1980) 17 §
 Jord- och skogsbruksministeriets beslut om behandling av animaliskt avfall (634/94) 12 a §
 (ändr. 39/1999)

Sökande av ändring

Ändring i detta beslut får sökas hos landsbyggnärningarnas besvärsnämnd genom besvär. Besvärсанvisning medföljer. Beslutet träder dock i kraft omedelbart. Beslutet skall iaktas trots eventuella besvär.

Kommunalveterinären:
 Underskrift och namnförtydligande

Nr 40

Social- och hälsovårdsministeriets beslut
om grunderna för ersättning för läkarutbildning och vetenskaplig forskning 1999

Utfärdat i Helsingfors den 21 januari 1999

Social- och hälsovårdsministeriet har med stöd av 47 b § lagen den 1 december 1989 om specialiserad sjukvård (1062/1989), sådan denna paragraf lyder i lag 1003/1996, beslutat:

1 §

Examenspoäng

Ersättningen för de kostnader som läkarutbildningen vid universitetssjukhusen orsakar beräknas på basis av följande vägda examenspoäng:

medicine licentiatexamen	1
specialläkarexamen enligt ett fem- eller sexårigt utbildningsprogram, med undantag av utbildningsprogrammet för hälsovård, företagshälsovård och allmän medicin	1
specialläkarexamen enligt ett åtta-årigt utbildningsprogram, med undantag av specialläkarnas administrativa kompetens	0,5

Utbildning som hör till examen för specialläkare i hälsovård, företagshälsovård och allmän medicin ersätts enligt 4 §.

2 §

Grundutbildning för läkare

När utbildning som hör till grundutbildningen för läkare ges vid någon annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården än vid ett universitetssjukhus som en samkommun är huvudman för, betalar den samkommun som är huvudman för universitets-

sjukhuset ersättning för utbildningskostnaderna enligt vad universitetssjukhuset, verksamhetsenheten och den medicinska fakulteten sinsemellan kommer överens om.

3 §

Tilläggsutbildning för läkare inom primärvården

Den ersättning som skall betalas till kommuner och samkommuner för kostnaderna för tilläggsutbildning för läkare inom primärvården är 6 000 mark i månaden för varje läkare som deltagit i utbildningen.

4 §

Specialiseringsutbildning för läkare

Den ersättning för kostnaderna för specialiseringsutbildning för läkare vilken skall betalas till andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården, som universitetet i den utsträckning det godkänt anlitar för specialiseringsutbildning för läkare, är för varje läkare som deltagit i utbildningen 6 000 mark per utbildningsmånad enligt det av universitetet godkända utbildningsprogrammet. För specialläkarens administrativa kompetens betalas ersättningen inte.

5 §

Hälsovetenskaplig forskning

Vad gäller hälsovetenskapliga forskningsrapporter som utarbetats vid ett universitetssjukhus beräknas ersättningen på basis av följande vägda publikationspoäng:

doktorsavhandling som monografi ..	6	
doktorsavhandling som består av en sammanställning av publikationer	1	
artikel som publicerats i en finsk hälsovetenskaplig publikation, i vilken används ett förfarande med extern utvärdering	0,5	
(Duodecim		
Finska Läkaresällskapets handlingar		
Hoitotiede		
Finlands tandläkartidning		
Finlands läkartidning		
Sosiaalilääketieteellinen aikakauslehti)		
för artiklar som publicerats i en utländsk publikation ges poäng enligt deras impactfaktor enligt följande:		
impact-faktor	lägre än 1	1
”	1—lägre än 3	2
”	3—lägre än 5	3
”	5 eller högre	4

6 §

Forskningsprojekt inom ett specialansvarsområde

Av den ersättning till ett universitetssjukhus som bestäms enligt 5 § skall en tredjedel anvisas till fristående forskningsprojekt inom specialansvarsområdet för ett universitetssjukhus.

Helsingfors den 21 januari 1999

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

7 §

Antalet examens- och publikationspoäng

Antalet examens- och publikationspoäng beräknas som ett medeltal för de tre senaste kalenderår för vilka uppgifter kan erhållas.

8 §

Examens- och publikationspoängens värden

Vid beräkning av ersättningen är värdet av en sådan examenspoäng som avses i 1 § 366 023 mark och värdet av en sådan publikationspoäng som avses i 5 § 62 602 mark.

9 §

Utredning av hur ersättningen har använts

En samkommun som är huvudman för ett universitetssjukhus skall årligen före utgången av juni lämna social- och hälsovårdsministeriet en utredning över hur den ersättning som samkommunen erhållit med stöd av 1, 2, 5 och 6 § i detta beslut har använts för läkarutbildning samt för hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå.

10 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 februari 1999.

Beslutet tillämpas på ersättningar som betalas 1999.

Överinspektör Tuula Karhu

Nr 41

Social- och hälsovårdsministeriets beslut**om ändring av social- och hälsovårdsministeriets beslut om kvalitetskrav på och kontrollundersökning av vattnet vid allmänna badstränder**

Utfärdat i Helsingfors den 22 januari 1999

Social- och hälsovårdsministeriet har
 ändrat punkten ”Mikrobiologiska parametrar” i bilaga I till social- och hälsovårdsministeriets beslut av den 25 april 1996 om kvalitetskrav på och kontrollundersökning av vattnet vid allmänna badstränder (292/1996) som följer:

KVALITETSKRAV PÅ BADVATTENMikrobiologiska parametrar:Krav:

Koliforma bakterier (35—37°C, 24 h)

mindre än 10 000/100 ml

Fekala koliforma bakterier (44,5°C, 24 h)

mindre än 500/100 ml

Fekala streptokocker (37°C, 48 h)

mindre än 200/100 ml

Enterovirus ⁽¹⁾	0 PFU/10 l
Bakteriofager/100 ml	—
Salmonella ⁽²⁾	0/1 l

Detta beslut träder i kraft den 1 februari 1999.

Helsingfors den 22 januari 1999

Minister *Terttu Huttu-Juntunen*Överingenjör *Leena Hiisvirta*

Nr 42

**Social- och hälsovårdsministeriets beslut
om betalning av frontunderstöd till vissa utländska frivilliga frontmän**

Utfärdat i Helsingfors den 22 januari 1999

Social- och hälsovårdsministeriet har beslutat:

1 §
Frontunderstöd kan på ansökan betalas enligt detta beslut

1) till en utländsk frontman i svåra ekonomiska omständigheter som är fast bosatt i Estland eller någon annanstans på det tidigare Sovjetunionens område och som frivilligt deltagit i Finlands krig, samt

2) till en frivillig frontman som är fast bosatt i Finland och som frivilligt deltagit i Finlands krig.

Med utländsk frontman avses den som har beviljats frontmannatecken för utlänningar enligt förordningen om frontmannatecken för utlänningar (418/1992) eller som uppfyller villkoren för beviljande av tecknet.

Till den som beviljats frontmannatecken enligt förordningen om frontmannatecken (772/1969) betalas dock inte frontunderstöd.

2 §
Frontunderstödet beviljas som engångsbetalning till ett belopp av 2 600 mark.

Helsingfors den 22 januari 1999

Minister Terttu Huttu-Juntunen

3 §
Utgifterna för frontunderstödet ersätts ur det anslag som i statsbudgeten reserverats för ändamålet.

4 §
Frontunderstödet beviljas av statskontoret enligt ansökan. Ansökan om bidraget skall lämnas in före utgången av år 1999.

5 §
Statskontoret meddelar vid behov närmare anvisningar om tillämpningen och verkställigheten av detta beslut.

6 §
Detta beslut träder i kraft den 1 februari 1999 och gäller till och med den 31 december 1999.

Detta beslut tillämpas vid betalningen av understöd för 1999.

Åtgärder som verkställigheten av beslutet förutsätter får vidtas innan det träder i kraft.

Äldre regeringssekreterare Riitta Kuusisto

Trafikministeriets beslut

om tillämpning av radiolagen och radioförordningen på innehav och användning av radiosändare på utländska fartyg eller luftfartyg som rör sig på finskt område

Utfärdat i Helsingfors den 25 januari 1999

Trafikministeriet har med stöd av 1 § 3 mom. och 2 § 1 mom. radioförordningen av den 11 september 1992 (869/1992) beslutat:

1 §

Det är tillåtet att inneha och använda en radiosändare på ett utländskt fartyg eller luftfartyg som rör sig på finskt område förutsatt att

1) myndigheten i det land där fartyget eller luftfartyget är registrerat beträffande fartygets eller luftfartygets radiostation har beviljat tillstånd för radiosändare på fartyg eller luftfartyg i enlighet med det radioreglementet som avses i Internationella teleunionens stadga, och att tillståndet gäller radiosändaren i fråga, eller

2) myndigheten i ett annat land än det där fartyget eller luftfartyget är registrerat har utfärdat för fartyget eller luftfartyget ett intyg enligt det i 1 punkten nämnda radioreglementet över att radiosändaren motsvarar bestämmelserna i reglementet, eller att

3) Teleförvaltningscentralen har beviljat tillstånd för innehav och användning av radiosändaren.

2 §

När en radiosändare på ett utländskt fartyg eller luftfartyg används skall bestämmelserna i radioreglementet iakttas.

3 §

Den som innehar eller använder en radiosändare på utländska fartyg eller luftfartyg skall på begäran av en kontrollör som Teleförvaltningscentralen förordnat visa upp det tillstånd eller intyg som enligt 1 § krävs för

radiosändaren. Detsamma gäller det certifikat som krävs av den som använder en sådan radiosändare.

4 §

Teleförvaltningscentralen har rätt att kontrollera radioanläggningarna på utländska fartyg eller luftfartyg, om innehavaren eller användaren av anläggningarna inte visar det tillstånd eller intyg som nämns i 1 § eller om det finns sannolika skäl att misstänka att radioanläggningarna inte motsvarar bestämmelserna i radioreglementet.

5 §

Teleförvaltningscentralen har rätt att begränsa eller helt förbjuda användningen av en sådan radiosändare på utländska fartyg eller luftfartyg som konstateras orsaka störningar i annan radiokommunikation.

6 §

Teleförvaltningscentralen fastställer på ansökan de sändningsfrekvenser som får användas på finskt område av en främmande stats örlogsfartyg, militära luftfartyg eller andra luftfartyg som används endast för statliga ändamål.

På fartyg och luftfartyg som avses i 1 mom. tillämpas inte 1, 3 och 4 § i detta beslut.

7 §

Detta beslut träder i kraft den 15 februari 1999.

Helsingfors den 25 januari 1999

Avdelningschef *Vesa Palonen*

Konsultativ tjänsteman Päivi Rokkanen

Nr 44

Skattestyrelsens beslut**om ändring av Skattestyrelsens beslut om skattefria resekostnadsersättningar under 1998**

Utfärdat i Helsingfors den 25 januari 1999

Skattestyrelsen har
fogat till Skattestyrelsens beslut den 28 november 1997 om skattefria resekostnadsersättningar under 1998 (1171/1997) en ny 3 a § och en ny 14 a § som följer:

3 a §

Om arbetstagaren företar en resa till en i 71 § 1 mom. inkomstskattelagen (1170/1998) avsedd sekundär arbetsplats för att där utföra sina arbetsuppgifter och resan företas på annat sätt än vad som anges i 3 § 1 mom., berättigar denna resa endast till en sådan färdkostnadsersättning som avses i 6, 7 och 8 § samt till en sådan logiersättning som avses i 14 a §.

Resor mellan den bostad som arbetstagaren är tvungen att använda sig av till följd av den sekundära arbetsplatsens belägenhet och den sekundära arbetsplatsen betraktas inte som resor som berättigar till ovan i 1 mom. nämnd färdkostnadsersättning.

14 a §

Maximibeloppet för logiersättning på grund av resa som företas till en sekundär arbetsplats uppgår till det belopp som utvisas av det av förplägningsrörelsen erhållna kvittot eller till ett belopp som kan anses vara skäligt på basis av tillbudsstående tillförlitlig utredning.

Detta beslut träder i kraft den 1 februari 1999. Beslutet tillämpas på en resa eller den del av en resa som företas till en sekundär arbetsplats under år 1998.

Helsingfors den 25 januari 1999

Generaldirektör *Jukka Tammi*

Överinspektör Anneli Nuoritalo

Nr 45

Skattestyrelsens beslut**om ändring av Skattestyrelsens beslut om skattefria resekostnadsersättningar under 1999**

Utfärdat i Helsingfors den 25 januari 1999

Skattestyrelsen har
fogat till Skattestyrelsens beslut den 2 december 1998 om skattefria resekostnadsersättningar under 1999 (1113/1998) en ny 3 a § och en ny 14 a § som följer:

3 a §

Om arbetstagaren företar en resa till en i 71 § 1 mom. inkomstskattelagen (1170/1998) avsedd sekundär arbetsplats för att där utföra sina arbetsuppgifter och resan företas på annat sätt än vad som anges i 3 § 1 mom., berättigar denna resa endast till en sådan färdkostnadsersättning som avses i 6, 7 och 8 § samt till en sådan logiersättning som avses i 14 a §.

Resor mellan den bostad som arbetstagaren är tvungen att använda sig av till följd av den sekundära arbetsplatsens belägenhet och den sekundära arbetsplatsen betraktas inte som resor som berättigar till ovan i 1 mom. nämnd färdkostnadsersättning.

14 a §

Maximibeloppet för logiersättning på grund av resa som företas till en sekundär arbetsplats uppgår till det belopp som utvisas av det av förplägningsrörelsen erhållna kvittot eller till ett belopp som kan anses vara skäligt på basis av tillbudsstående tillförlitlig utredning.

Detta beslut träder i kraft den 1 februari 1999. Beslutet tillämpas på en resa eller den del av en resa som företas till en sekundär arbetsplats under år 1999.

Helsingfors den 25 januari 1999

Generaldirektör *Jukka Tammi*

Överinspektör Anneli Nuoritalo